

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Міжнародна науково-практична конференція магістрантів
та молодих вчених**

**«НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У XXI
СТОЛІТТІ»**

**Актуальні питання розвитку аграрного та земельного права:
національний і міжнародний вимір**

17 листопада 2022 року

Білі Церква
2022

дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, прізвище викривача (за його письмовою згодою), якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо правопорушенням заподіяно матеріальну шкоду, про це також зазначається в протоколі. Протокол підписується особою, яка його склала, і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності; при наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами. У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це. Особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу, а також викласти мотиви свого відмовлення від його підписання [3].

Безпека дорожнього руху як об'єкт адміністративно-правової охорони має досить розвинуту систему адміністративних стягнень, яка дозволяє реалізувати адміністративну відповідальність у досліджуваній сфері пропорційно тим протиправним діянням, які виникають у нашому соціальному середовищі. Юридичним фактом перебування особи у стані алкогольного сп'яніння є результат позитивної проби на алкоголь. Юридичною ж підставою притягнення до адміністративної відповідальності є протокол, у якому зафіксовано обставини вчиненого адміністративного правопорушення, а також результати здійсненої перевірки. Суб'єктом вчиненого адміністративного правопорушення можуть виступати виключно водії транспортних засобів, а також особи, які передали в керування транспортний засіб особі, що перебуває у стані алкогольного, наркотичного сп'яніння, а також під дією лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції [4].

Отже, адміністративне провадження за вчинення правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху потребує обов'язкового дотримання усіх вимог правової процедури, оскільки в протилежному випадку матиме місце її незаконний характер. У разі вчинення особою адміністративного і кримінального правопорушень одним діянням проти безпеки дорожнього руху, притягнення винної особи до адміністративної відповідальності може здійснюватися поруч з кримінально-правовою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Муцко В. Ф. Адміністративно-правове регулювання безпеки дорожнього руху в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2011. 18 с.
2. Гуржій Т. О. Основи формування державної політики в сфері безпеки дорожнього руху: монографія. Київ: ДНДІ МВС України, 2010. 256 с.
3. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ: станом на 27 жовт. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3353-12#Text> (дата звернення: 08.11.2022).
4. Про Правила дорожнього руху: Постанова Каб. Міністрів України від 10.10.2001 р. № 1306: станом на 2 листоп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-п#Text> (дата звернення: 08.11.2022).

УДК 346:347

ЧЕРНЯК Ю.І., магістрант

Науковий керівник – **ТИМОЩУК О.Г.**, канд. юрид. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ БАНКРУТСТВА В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ

Ключові слова: банкрутство, ринкові відносини, процедура банкрутства, інтереси кредиторів, правова база.

Кодекс України з процедур банкрутства визначає поняття як визнану господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедури санації та реструктуризації і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Кодексом, грошові вимоги кредиторів інакше, ніж через застосування ліквідаційної

процедури [1]. Для вдалого господарювання у ринкових відносинах дуже важливою є оцінка ймовірності банкрутства суб'єктів, в першу чергу підприємницької діяльності. Так як в Україні десятиріччя панувала поза ринкова система господарювання, нажаль досі немає дієвої вітчизняної методики визначення ймовірності банкрутства суб'єктів господарювання, тому доводиться користуватися зарубіжними методичними підходами, де визначені належні моделі прогнозування банкрутства підприємств та організацій. Європейський досвід демонструє, що використавши його, можна буже вдосконалити процеси спрогнозувати банкрутства ще до появи його очевидних ознак [1].

В умовах кризи перед багатьма підприємствами України постає питання виживання, причиною такої ситуації вважаємо зниження платоспроможності суб'єктів господарювання, через що підприємства опиняються на межі банкрутства.

Однозначно, що банкрутство є кризовим станом, а для його подолання необхідні спеціальні методи управління. За нормальних умов господарювання акціонери та кредитори розраховують на винагороду, рівень якої залежить від ступеня прибутковості підприємства. Однією з перших ознак банкрутства є спад прибутковості фірми нижче за вартість її капіталу. Причин банкрутства підприємств може бути багато. В цілому, їх можна поділити на дві групи, цезовнішні, які практично майже неможливо врахувати та внутрішні, що безпосередньо пов'язані з підприємством, методами та організацією роботи на ньому [2]. А вже результатом одночасного впливу всіх чинників є саме настання банкрутства.

Зовнішні фактори вважаються найбільш небезпечними так як можливості здійснення впливу на них є мінімальними, а наслідки їх реалізації можуть суттєво зашкодити підприємству. Внутрішні ж фактори ризику настання банкрутства, передбачені помилковими діями керівництва, як показує досвід європейських країн, це є причиною переважної більшості випадків економічної неспроможності компаній. Зрозуміло що, одна або навіть кілька причин не призводять фірми до банкрутства спонтанно, адже в основному економічна неспроможність настає внаслідок досить тривалого процесу їх взаємодії, за відсутності або недостатності вищим менеджментом уваги загрозам саме зовнішнього середовища і слабким сторонам діяльності підприємства.

Слід зазначити, що інколи банкрутство стає зряддям для реалізації протиправних інтересів, тому проблема використання фіктивного банкрутства для тіньової приватизації підприємств є дуже гострою.

У європейських країнах-членах Європейського Союзу правове регулювання процедур банкрутства перебуває у сферівідання національного права, а законодавство рівня ЄС урегульовує лише окремі аспекти, такі як, транскордонне банкрутство [3]. Тому у кожній європейській державі можуть бути не тільки загальні правові норми, а і власні специфічні ознаки правових механізмів банкрутства, щопередбачені особливостями розвитку певного суспільства та важливістю певних компаній для економіки європейських країн. Характеризуючи в загальному вигляді спрямованість європейського законодавства про банкрутство, варто відзначити, що зараз основними цілями європейського законодавства про банкрутство є збереження діючих прибуткових підприємств, збереження робочих місць та задоволення вимог кредиторів. Отже, на основі сказаного вище можна зробити висновок, що інститут банкрутства є невід'ємною частиною ринкового господарювання і є потужним стимулом для ефективної роботи суб'єктів господарської діяльності. Швидкий розвиток законодавства про банкрутство в країнах Центральної та Східної Європи робить банкрутство провідним у розвитку правових структур, необхідних для підтримки ринкової економіки в цих країнах. Однак існують особливості як правових систем, так і економічних систем у цих країнах, які створюють проблеми для імплементації законодавства про банкрутство. Найважливішою відмінністю є приватизація державних підприємств і унікальна роль закону про банкрутство в цьому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кодекс України з питань банкрутства. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 19, ст.74. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>

2. Москвін Б. Банкрутство як механізм антикризового управління підприємством. Вісник КНТЕУ, (2). 2020. 62.
3. Минчинська І.В. Оцінка ефективності законодавства про банкрутство в Україні: економіко-правовий аспект. 2020.
4. Бучинська А.Й. Банкрутство фізичних осіб за законодавством України та Польщі. Прикарпатський юридичний вісник. (2 (31)). 2020. С. 28–32.

УДК : 346.9

ШАРАЄВСЬКИЙ Ю.І., магістрант

Науковий керівник – **БРОВКО Н.І.**, д-р юрид. наук, професор
Білоцерківський національний аграрний університет

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕДУРИ ЮРИСДИКЦІЙНОГО ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Ключові слова: захист прав, Господарське право, Способи захисту прав, Визнання оспорюваного права, Визнання невизнаного права.

Частина 4 ст. 55 Основного закону передбачає, що «кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ ...» [1], зокрема до Європейського суду з прав людини. На думку Рабіновича П.М., рішення Європейського суду мають не тільки індивідуальне значення для людини, яка звернулася до нього, а й у певному сенсі універсальне значення: воно є орієнтиром для національних судів, вони надають можливість більш глибоко і правильно зрозуміти обсяг і зміст гарантованих прав Європейською конвенцією з прав людини, іншими міжнародними актами, а також і Конституцією України прав і свобод людини і громадянина, а отже більш ефективно захищати їх [2, с. 273].

Погоджуючись з його думкою, зазначимо, що захист прав та законних інтересів суб'єктів господарювання може здійснюватися як в судовому так і в позасудовому порядку, тобто виділяють дві його форми юрисдикційну та неюрисдикційну. Судовому захисту підлягають усі права й інтереси суб'єктів господарської діяльності, незалежно від нормативно-правового акту у якому вони знаходять своє закріплення та фіксацію, тобто кожному гарантується захист прав і свобод у судовому порядку.

Вважаємо за необхідне більш детально зупинитись на окремих судових способах захисту, що використовуються в рамках юрисдикційної форми.

Визнання судом виданого державним або іншим органом незаконного акту недійсним (повністю або частково).

Цей спосіб захисту використовується у справах щодо оскарження актів (рішень) суб'єктів господарювання та їх органів, посадових та службових осіб у сфері організації та здійснення господарської діяльності, крім актів (рішень) суб'єктів владних повноважень та спорів, стороною яких є фізична особа, яка не є підприємцем (п. 10 ч. 1 ст. 20 ГПК України). Підставою для його застосування є видання відповідним органом акту, що не відповідає його компетенції або вимогам законодавства.

Визнання недійсним акту органу державної влади або іншого органу може поєднуватися із застосуванням стягнення судом збитків за позовом підприємця, завданих йому внаслідок неправомірних дій відповідних органів або їх службових осіб. Нерідко у практиці поєднується вимога про визнання недійсними актів державних органів з позовом про повернення (зворотне стягнення) необґрунтовано списаних цими органами в безспірному порядку сум. На це звернули увагу судові органи, зокрема, з метою однакового і правильного вирішення спорів, пов'язаних з визнанням недійсними актів державних чи інших органів, президія Вищого арбітражного суду України надала роз'яснення «Про деякі

ЗМІСТ

Гайдук В.С., Новак Т.С. До питання здійснення державного контролю за раціональним використанням та охороною земель.....	3
Льчук М., Пахомова А.О. Щодо питання патентування в Україні.....	4
Качалов В, Тимощук О.Г. Інформаційна безпека у міжнародному та національному вимірі – виклики сьогодення.....	6
Луценко О.Д., Пахомова А.О. Проблеми в сфері реєстрації сортів рослин в Україні.....	8
Музиченко С. К., Макаруч В. В. Окремі аспекти кваліфікації розпивання алкогольних, слабоалкогольних напоїв або вживання наркотичних засобів, психотропних речовин чи їх аналогів військовослужбовцями в умовах воєнного стану.....	10
Олексієнко Ю.В., Сімакова С.І. Законність слідчих (розшукових) дій як гарантія прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального впровадження проти доквілля.....	12
Розумей Д.І., Макаруч В.В. Окремі аспекти адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху.....	14
Черняк Ю., Тимощук О.Г. Теоретичні засади банкрутства в Україні та європейських країнах: порівняльний аспект.....	16
Шарасвський Ю.І., Бровко Н.І. Реалізація процедури юрисдикційного захисту прав та законних інтересів суб'єктів господарювання в Україні.....	18
Ластовка О.П., Мельник О.Г. Дія міжнародного гуманітарного права в контексті захисту прав людини в умовах війни в Україні.....	20